

El Papa: "En la pregària hem de demanar pels més vulnerables"

22/05/2019 - Vatican News

El Sant Pare ha acabat aquest dimecres 22 de maig el cicle de les seves catequesis dedicat al "Pare Nostre". Podem dir, va dir, que l'oració cristiana neix de l'audàcia de cridar a Déu amb el nom de "Pare". No es tracta d'una fórmula, sinó d'una intimitat filial a la qual som introduïts per gràcia: Jesús és el revelador del Pare i ens dóna familiaritat amb Ell.

Aquesta oració, va dir el Papa, no és una fórmula per repetir mecànicament. Perquè, va afegir, igual que amb qualsevol oració vocal, és a través de la Paraula de Déu que l'Esperit Sant ensenya als fills de Déu a pregar al seu Pare. Jesús mateix va usar diferents expressions per pregar al Pare. Si llegim els Evangelis acuradament, descobrirem que aquestes expressions de pregària que emergeixen en els llavis de Jesús recorden el text del "Pare Nostre".

En la nit de Getsemaní

El Papa va citar alguns moments en què Jesús va pregar al Pare, en primer lloc, la nit de Getsemaní, allà, va dir el Sant Pare, Jesús prega d'aquesta manera: "Abba, Pare, tu ho pots tot, aparta de mi aquesta copa. Però no es faci la meua voluntat, sinó la teua ". I en el text de l'Evangelí de Marc, es pregunta el Pontífex: Com podem deixar de reconèixer en aquesta oració, encara que sigui breu, un rastre del "Pare Nostre"? "Enmig de la foscor, Jesús invoca Déu amb el nom " d'Abbà ", amb confiança filial i, mentre sent temor i angoua, demana que es compleixi la seva voluntat".

Jesús als seus deixebles demana que conreïn esperit d'oració

"En altres passatges de l'Evangelí, Jesús insisteix amb els seus deixebles perquè puguin conrear un esperit d'oració". Però l'oració ha de ser insistent, i sobretot, va afirmar Francesc, ha de portar la memòria dels germans, especialment quan vivim relacions difícils amb ells. Jesús diu: "Quan us poseu a pregar, perdoneu el que tingueu contra altres, i el vostre Pare del cel us perdonarà les vostres culpes". Com podem deixar de reconèixer la similitud amb el "Pare Nostre" en aquestes expressions? I els exemples podrien ser nombrosos.

També es troben en els escrits de Sant Pau una presència del Pare, en una "estupenda" síntesi, va dir el Papa, on la invocació del cristià es condensa en una sola paraula: "Abbà".

En l'Evangelí de Lluc Jesús ensenya l'oració del Pare

"En l'Evangelí de Lluc, Jesús satisfà plenament la petició dels deixebles que, en veure'l sovint aïllat i submergint-se en la pregària, un dia decideixen preguntar-li: " Senyor, ensenya'ns a pregar, tal com Joan, el Baptista, va ensenyar els seus deixebles". I llavors el Mestre els va ensenyar l'oració al Pare".

Francesc va dir que "considerant el Nou Testament com un tot, és clar que el primer protagonista de tota pregària cristiana és l'Esperit Sant, que bufa al cor del deixeble. L'Esperit ens fa capaços de pregar com a fills de Déu, el que realment som per al Baptisme ". Perquè com va dir el Sant Pare, l'Esperit ens fa pregar al "solc" que Jesús va cavar per a nosaltres. Aquest és el misteri de l'oració cristiana: per gràcia ens atrau aquest diàleg d'amor de la Santíssima Trinitat.

"Jesús va pregar així. De vegades feia servir expressions que certament estan molt lluny del text del "Pare Nostre". Pensem en les paraules inicials del Salm 22, que Jesús pronuncia a la creu: "Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?. Pot el Pare celestial abandonar el seu Fill? No, per descomptat". I no obstant això, va dir el Papa, l'amor per nosaltres, els pecadors, va portar a Jesús a aquest punt: al punt d'experimentar l'abandó de Déu, la seva llunyania. Però fins i tot en el crit d'angoixa, el "Déu meu, Déu meu" roman. En aquest "meu" hi ha el nucli de la relació amb el Pare, hi ha el nucli de la fe i la pregària.

"Et lloo, Pare, Senyor del cel i terra, perquè, ocultant aquestes coses als savis i entesos, se les vas donar a conèixer a la gent senzilla!"

Per això, a partir d'aquest nucli, un cristià pot pregar en qualsevol situació. Ell pot assumir totes les oracions de la Bíblia, especialment dels Salms; però també pot pregar amb tantes expressions que en mil·lennis d'història han brotat ??del cor dels homes. I al Pare mai deixem de parlar dels nostres germans i germanes en la humanitat, perquè cap d'ells, especialment els pobres, roman sense un consol i una porció d'amor.

Salutacions als fidels de parla hispana

En les seves salutacions als fidels de parla hispana, el Papa va saludar els pelegrins vinguts d'Espanya i Llatinoamèrica, com també als pelegrins de la diòcesi d'Ebibeyin, Guinea Equatorial, acompanyats pel seu Bisbe.

"A tots els animo a que demanin al Senyor la gràcia de ser homes i dones de pregària, i al fet que recordin davant el Pare a tots els nostres germans i germanes, especialment els més necessitats i abandonats, perquè a cap falti consolació i amor. Que Déu els beneixi".